

ΟΙ ΝΕΣΤΟΡΕΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΖΗΛΑΝΔΙΑΣ

Ἐξ ὄλων τῶν χωρῶν, εἰς τὰς ὁποίας εἰσεχώρησεν ὁ Εὐρωπαϊκὸς πολιτισμὸς, ἡ Ν. Ζηλανδία εἶναι ἴσως ἡ χώρα ἐκείνη, ἣτις ὑπέστη τὰς ριζικωτέρας καὶ ταχύτερας μεταβολὰς διότι οὐ μόνον οἱ κάτοικοί τῆς ἠλλάξαν, ἔνεκα τῆς μετὰ τῶν Εὐρωπαϊῶν ἀποίκων ἐπιμιξίας, καταστάντες ὀλιγώτεροι καὶ ἀπὸ αὐτοῦ τοῦ ἐρυθροδέρμου τῆς Β. Ἀμερικῆς, ἀλλὰ καὶ τὸ ἔδαφος μετεβλήθη καὶ ἡ χώρα ἠλλάξεν ὄψιν. Ἀξιόλογοι πόλεις ἐκτίσθησαν πλησίον τῆς θαλάσσης καὶ ἐπὶ τῶν ὄχθων τῶν ποταμῶν καὶ ἐκτεταμέναι πεδιάδες καὶ κοιλάδες, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἄλλοτε εὐρίσκοντο παρθένα δάση, σήμερον κοσμοῦνται ὑπὸ ὄραιότατων χωρίων καὶ κομποπόλεων, προσέτι δὲ καὶ κήτων περιεχόντων παντοειδῆ δένδρα καὶ φυτὰ Ἐὰ κατοικίδια ζῷα, τὰ ὁποία ἔχουσι μεταφερθῆ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, πρὸ πάντων ὁμως τὰ πρόβατα τόσο καταπληκτικῶς ἔχουσιν αὐξηθῆ, ὥστε ἡ κυριώτερα ἐξαγωγή τῆς χώρας εἶναι τὸ ἔριον Ἐπιπλέον μεταφερθέντα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, τοσοῦτον ἠὲδοκίμισαν, ὥστε, διὰ τῶν κλάδων κατέπειξαν ταῖθαγγεῖν.

Ἐὰ κενά, τὰ ὁποία ἀφῆκαν συστηματικῶς κτηνία κατὰ τῶν ἐντοπίων ἀγρίων ζῶων, ἔχουσι ἀναπληρωθῆ διὰ τῆς ἐγκλιματίσεως διαφόρων ἐξ Εὐρώπης, Ἀμερικῆς καὶ Αὐστραλίας ζῶων. Μεταξὺ τῶν διαφόρων τοιούτων, ἄτις ἠχθησαν ἐξ Ἀμερικῆς, εἶδος τι ψιττακοῦ ἀνήκοντος εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν νεστοριδῶν, τοσοῦτον μετεβλήθη ἐν Ν. Ζηλανδία, ὥστε κατέστη ἰθαγενές, μὴ ἀπαντώμενον εἰς ἄλλην χώραν.

Τὸ γένος τοῦτο τῶν ψιττακῶν ἀπολύτως ἀπτόχθον ἐν Ν. Ζηλανδία, περιλαμβάνει ψιττακοὺς μεγάλου ἀναστήματος* οἱ ψιττακοὶ οὗτοι εἶναι μεγαλύτεροι ἀπὸ τοὺς φαιῶς ψιττακοὺς (Jumbo) τῆς δυτικῆς ἀκτῆς τῆς Ἀφρικῆς, τὸ δὲ σχῆμα τοῦ σώματος ἔχει ἀναλογίαν τινὰ μὲ τὸ τῶν τριχογλώσσων τῆς Αὐστραλίας καὶ τῆς Ν.

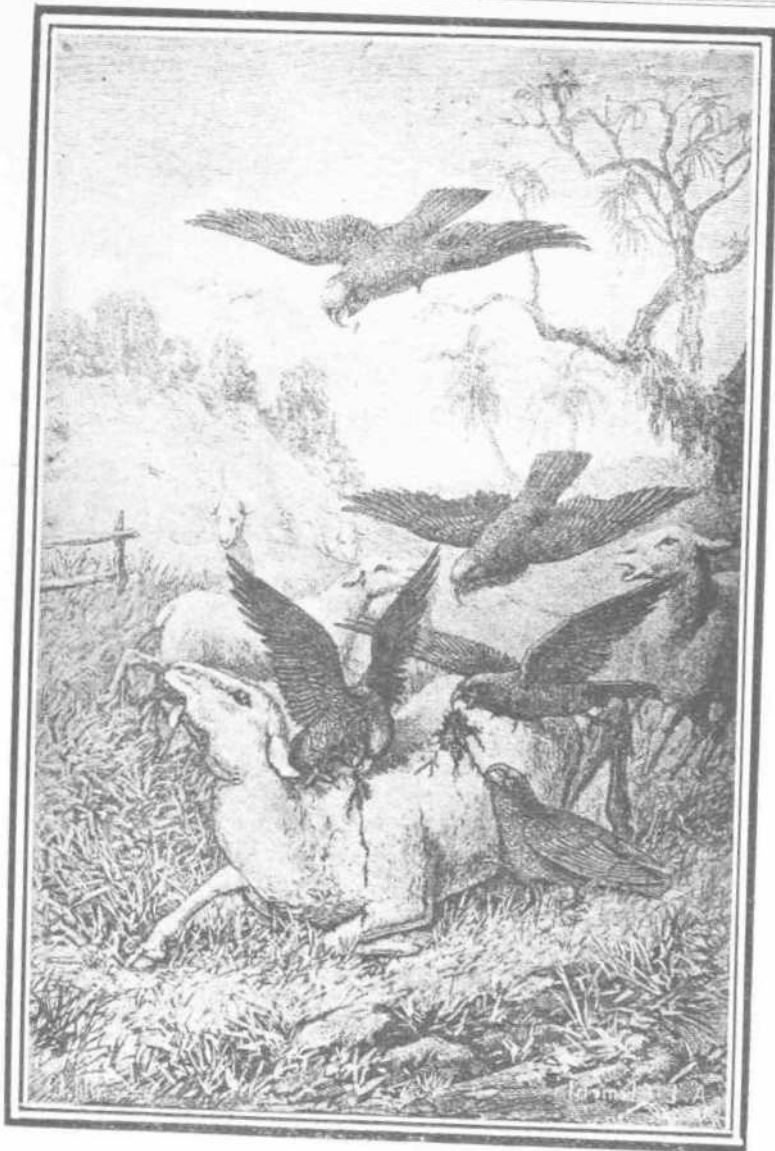
Γουινέας. Τὸ σχῆμα τῶν νεστορίων ὑπευθυμίζει πολὺ τὸ τῶν μελανῶν ψιττακῶν καὶ ἐρυθρῶν τῆς Ν. Γουινέας, τὸν ὁποῖον ἀνομάζουσι *Dasyrtilus Pesqueti*, ἐπὶ τοῦ πτελώματος τοῦ ὁποίου ὑπάρχουσι διάφοροι ῥαβδώσεις καὶ στιγμαί.

Οἱ νεστορες εἶναι πτηνὰ ἡμινυτόβια, τὰ ὁποία διαμένουσι σχεδὸν πάντοτε κεκρυμμένα κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ἡμέρας, ἀναμένοντα τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, ἵνα ἐξέλθωσι πρὸς βοσκὴν. Οἱ νεστορες οὗτοι, τοὺς ὁποίους οἱ Ἀγγλοὶ ἀποικοὶ καλοῦσι *Mountain Parrot*, ἦτοι ὄρεσιβίου ψιττακοῦ σπανίως ἀναφαίνονται εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Καντερβουρίας καὶ εἰς τοὺς λόφους τοῦ Μαλβέρνου, ἀλλὰ πάντοτε σχεδὸν κατοικοῦσιν εἰς τὰ ὑψηλὰ ὄρη Κοκκ καὶ εἰς ἕτερα τῶν 3—4 χιλιάδων μέτρων, τὰ ὁποία ἀποτελοῦσι τὴν ὄρειαν τῶν μεσημβρινῶν Ἀλπεων τῆς Ν. Ζηλανδίας. Ὁ δὲ *H. Polts*, Ἀγγλος φυσιολογὸς λέγει, ὅτι οἱ νεστορες ἀρέσκονται νὰ διαμένωσιν εἰς μέρη γειτνιαζόντα πρὸς τοὺς πάγους τῶν ὄρειων, τὰ ὁποία καλύπτονται ὑπὸ δασῶν καὶ μεταξὺ τῶν ὁποίων ρέουσι ρυάκια ἢ χεῖμαρροι. Οἱ νεστορες οὗτοι εὐρίσκονται κατ' ἀγέλας ἀναμεμιγμένοι πάντοτε μετὰ διαφόρων ἄλλων εἰδῶν ψιττακῶν.

Κατὰ τὴν ἀνοιξιν καὶ τὸ θέρος τὰ μέρη ταῦτα παρουσιάζουσι θεαν εὐχάριστον. Οἱ θάμνοι, οἱ κεκρυπτόμενοι κλάδοι τῶν Πιμελειδῶν¹ καὶ οἱ ἐπὶ τῶν βράχων φύμενοι λευκοπόγγυες βρίθουσι ἠνθέων, τὰ ὁποία ἐξακουτίζου εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν ὁσμὴν γλυκεῖαν καὶ μεθυστικὴν.

Οἱ περιηγηταί, οἵτινες ἐπισκέπτονται τὰς Ἀλπεὶς τῆς Ν. Ζηλανδίας κατὰ τὴν ὄρειαν ἐκείνην ἐποχὴν δύναται νὰ ἴδωσι καὶ ἐν πλήρει ἀκόμῃ ἡμέρᾳ τοὺς μεγάλους τοῦτους ψιττακοὺς περιφερομένους ἀπὸ βράχου εἰς βράχον καὶ ἀπὸ δένδρου εἰς δένδρον, ἐκβάλλοντας ὅτε μὲν μικροῦς

¹ Γένος τῶν ἀνιμελιδῶν *rimelē*.

ΝΕΣΤΟΡΕΣ ΕΠΙΤΙΘΕΜΕΝΟΙ ΚΑΤΑ ΠΡΟΒΑΤΩΝ

συριγμούς, ότε δέ είδος τι μισορισμάτων δύναται δ' επίσης και να τους ίδωσι διευθυνομένους διά βαρείας πτήσεως εις απόκρημον τι μέρος, ίνα εκεί ήσυχάσων.

Κατά τὸ φθινόπωρον ή σκηνή αλλάσσει όψιν ή απαλή αύρα μεταβάλλεται εις τρικυμίαν, τὰ φύλλα τῶν δένδρων πίπτουσι, και οί χείμαρροι έξογκούνται και ή χιών αρχίζει να έξικνίηται εκ τῶν κορυφῶν μέχρι τῶν πεδιάδων. Γὰ μικρά ζῶα τὰ όποια έχρησίμενον ως τροφή τῶν νεστόρων αρχίζουσι να κρύπτονται ή να ναρκῶνται. Οί νέστορες μη εύρίσκοντες τροφήν κατέρχονται προς τὰ ήττον ύψηλά μέρη, όπου ύπάρχουσιν έπαύσεις· πλησίον τούτων τῶν έπαύσεων εύρίσκονται αποθήκαι, εις τὰς όποιας φυλάττουσιν οί άποικοι τὰ δέρματα τῶν βοῶν ή τὸ κρέας τῶν προβάτων. Κατ' αρχάς τὰ πτηνά ταύτα δέν έτόλμων να εισέλθωσιν εντός τῶν αποθηκῶν τούτων, αλλά

αναγκασθέντα ποτέ υπό τῆς πείνης εισήλθον εντός, όπου και ήρπασαν τεμάχιον κρέατος, τὸ όποιον εύρον τόσοον νόστιμον, ώστε από δειλοῦς κλέπτας μετεβλήθησαν εις θρασείς. ζητούντα πᾶσαν εύκαιρίαν, ίνα άρπάσωσιν. Εύτυχῶς δέν είναι και τόσοον δύσκολος ή σύλληψις τῶν άρκει προς τούτο να θέσωμεν παγίδα τινα επί τῶν αποθηκῶν και τεμάχιον κρέατος. Οί νέστορες έρχόμενοι τὴν νύκτα ίνα κλέψωσι και βλέποντες τὸ κρέας όρμῶσιν, ίνα τὸ άρπάσωσιν αλλά αντί να άρπάσωσι, συλλαμβάνονται· έφ' όσον δέ εύρίσκονται δεσμευμένοι εις τὴν παγίδα οὐδόλως κινούνται· όταν όμως λυθῶσιν εκ τῶν δεσμῶν τῶν υπό τῶν ανθρώπων, τότε δια φοβερῶν δειγμάτων προσπαθοῦσι να επανακτήσωσι τὴν ελευθερίαν τῶν· εἰν δέ τυχόν ελευθερωθῶσι, τότε προσπαθοῦσι να εκδικηθῶσιν. Ούτως ο Bullen εν τῷ βιβλίῳ του «Γὰ πτηνά τῆς Νέας Ζηλανδίας»

διηγείται, ότι ποιμήνιτις έσχε τὴν άτυχίαν να συλλάβη νέστορά τινα, όστις ήδυνήθη να τῷ εκφύγη, ο νέστωρ λοιπόν ούτος εκδικούμενος τῶν ποιμένα, εισήλθε δια τινος όπῆς τῆς καλύβης, όπου εύρων άνηρημένα τὰ ενδύματα τοῦ ποιμέιου, έσχισε αὐτὰ δια τοῦ ρίμφου του.

Όποταν περιφερόμενα τὰ πτηνά ταύτα πέριξ έπαύλεως τινος δέν δυνηθῶσι να κλέψωσι τεμάχιον τι κρέατος τότε άρκοῦνται εις τὰ ύπολείμματα, τὰ ριπτόμενα εκ τῶν έπαύλεων. Οί νέστορες ούτοι άνήκουσιν εις τὴν τάξιν τῶν σαρκοφάγων πτηνῶν κατέληξαν δέ και εις τὸ να επιπίπτωσι και εναντίον αὐτῶν τῶν εν ζωῇ εύρισκομένων προβάτων. Ούτω πρό πολλῶν έτῶν οί άγρόται οί όποιοι απέστειλλον τὰ ποιμνιά των προς βοσκήν εις τὸς λειμῶνας τῶν Ἄλπεων τῆς Ν. Ζηλανδίας, παρετήρησαν ότι τινα εκ τῶν προβάτων τῶν έφερον ίχνη κακώσεων επί τῆς όμοπλατῆς των, αί όποιαί πολλακίς επέφερον και τὸν θάνατόν των. Οί δυστυχεῖς άγρόται παραφυλάξαντες παρετήρησαν ήμέραν τινα επί τῆς ράχεως προβάτου τινος νέστορα, οί όποιοι δια τοῦ ράμφου του προσεπάθει να άποσπάσῃ τὸ κρέας τοῦ προβάτου. Τούτο έδωκε φῶς εις τὸς άγρότας, οίτινες εις νέου παραφυλάξαντες, ειδον πέντε έως έξ νέστορας να επιπέσωσι εναντίον προβάτου και να καταφάγωσιν αὐτὸ υπό τὰ όμματα των. Τούτο έξηνάγκασε τὸς άγρότας να ζητήσωσιν, όπως εύρωσι τρόπον έξολοθρεύσεως τῶν καταστρεπτικῶν τούτων πτηνῶν, προς τούτο δέ έδωσαν άμοιβήν 3 μὲν σελήμια δι' εκάστην κεφαλὴν άρρενος 4 δέ δι' εκάστην θήλεως. Είναι αναγκαίον να ειπωμεν ότι εις τινα μέρη τῆς Ν. Ζηλανδίας, ως εις ένα σταθμόν τῆς λίμνης Wanaka, οί άγρόται έσχον φονευμένα υπό τῶν νεστόρων εν μιᾷ νυκτί 200 πρόβατα.

(Έκ τοῦ Γαλλικοῦ)

Ἄχιλλεὺς Ι. Δ.

ΙΑΤΡΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΠΕΡΙ ΘΑΛΑΣΣΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

Η διαμονή εις παραθαλάσσιον μέρος και εν γένει ο θαλάσσιος αήρ άσκει ιδιαιτέραν επίρρειαν επί τοῦ οργανισμοῦ τοῦ ανθρώπου, ήτις έξαρτάται από τὴν ιδιουργρασίαν τοῦ ατόμου και τὴν πάθησιν εξ ής πάσχει, ήτοι τινὰς μὲν οργανισμοῦς ώφελει και αποβαίνει εις αὐτοῦς θεραπευτικὸν μέσον λίαν συντελεστικόν, άλλους δέ τούναντίον βλάπτει· οθεν τοῖς τοιούτοις δέον ν' απαγορευήται ή εις παράλιον κλίμα διαγωγή. Εν άλλοις λόγοις έχομεν ενδείξεις θεραπευτικὰς τοῦ θαλασσίου κλίματος και αντενδείξεις, δηλ. παθήσεις και δυσκρασίας, ενθα άρμόζει και ώφελει ή παραθαλάσσιος διαμονή και περιστάσις, ενθα αποβαίνει επιβλαβής.

Και πρώτον γενικῶς εἰπεῖν. Επειδή τὸ θαλάσσιον κλίμα, δια λόγους, οὐς κατωτέρω θὰ ίδωμεν, υποκειντᾷ και αξιάνει τὰς καύσεις τῶν ιστῶν τοῦ οργανισμοῦ, παροξύνει δέ και διεγείρει σφόδρα τὰς αναπνευστικὰς και πεπτικὰς λειτουργίας, αποβαίνει λυσιτελής εις εκείνους τοῦς οργανισμοῦς, εις οὐς ή ζωική μηχανή (ήτοι αἱ διάφοροι λειτουργίαί τῶν συστημάτων ή ως λέγεται επιστημονικώτερον, αἱ ανταλλαγαί τῆς ύλης), εύρίσκεται εν νωθρότητι και νάρκη και έχει ανάγκην υποδαυλίσεως. Μετὰ μικρὸν δέ θὰ ίδωμεν ποιοι εἶνε ειδικῶς οί τοιοῦτοι οργανισμοί.

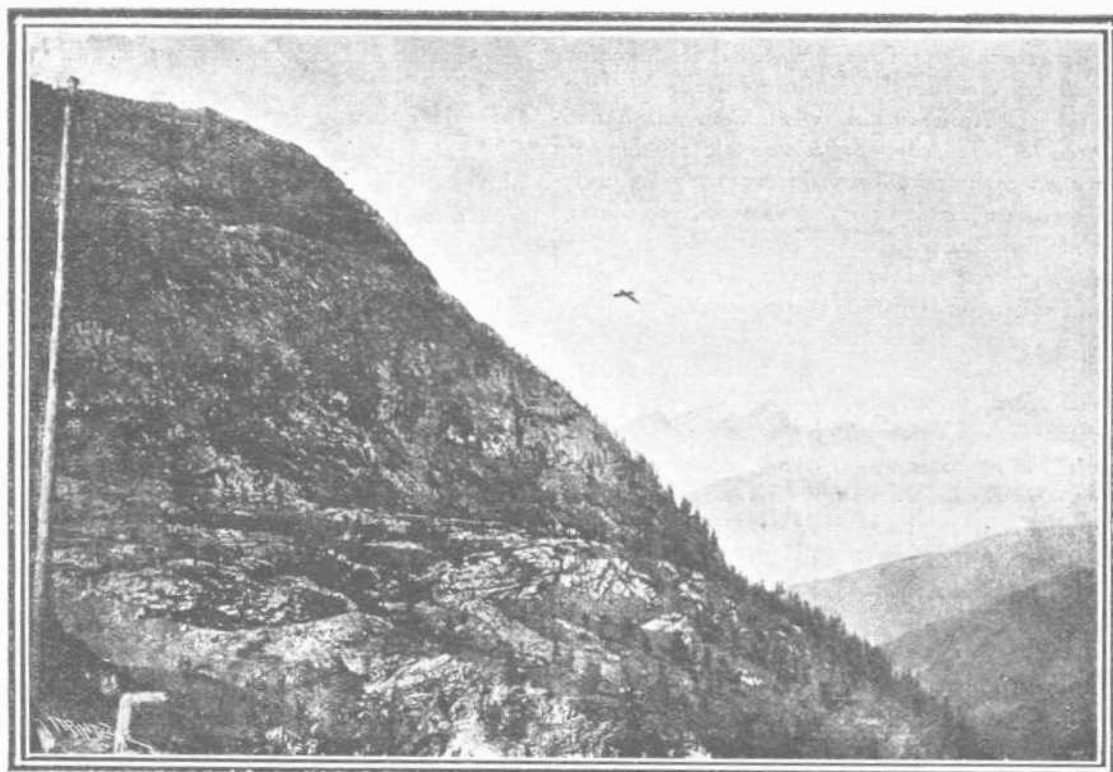
Αποβαίνει δέ τούναντίον επιβλαβές—αντενδείκνυται δηλ.—εις πάσας εκείνας τὰς νοσηρὰς καταστάσεις, (περὶ ὧν κατωτέρω), εις αἷς αἱ καύσεις και οξειδώσεις εἶνε λίαν προηγμένα, ήτοι ή ζωική μηχανή, οὐ μόνον νωθρὰ και αδρανής τυγχάνει, αλλά καιει τόσοον εντόνωσ, ώστε καιει τάχιστα οὐ μόνον τὰς εισαγομένας τροφὰς, αλλά καταναλίσκει και αὐτοῦς τοῦς ίδίους ιστούς, διὸ και ο οργανισμὸς εκκλίπτει ταχέως και διηγεκῶς άπισογνάνει.

Σπεύδω όμως να παρατηρήσω ότι ή ανωτέρω εκτεθεισα γενική άρχή τῆς ενεργείας τοῦ θαλασσίου κλίματος έχει, ως πᾶς κανὼν, και τὰς εξαιρέσεις τῆς. Καθότι δυνατόν έμμεσοί τινες επιδράσεις ή ιδιάζουσα τοπογραφική διάταξις τοῦ παραλίου τόπου,—και τούτο συμβαίνει, οὐχι σπανίως εις τινὰς μεσημβρινὰς, αληθῆς σανατόρια, παραλίους πόλεις τῆς Ελλάδος,—να μεσολαβῶσιν ως παράγοντες μετριαστικοί και καταπραϋντικοί τῆς ανωτέρω περιγραφείσης διεγερτικῆς ἐπὶ τῶν καύσεων τοῦ οργανισμοῦ επιδράσεως τοῦ θαλασσίου αέρος.

Ούτω τόποι τινὲς παράλιοι αναφαίνονται καθαρῶς καταπραϋντικοί τῶν οργανικῶν καύσεων και αξιάνουσι σημαντικῶς τὴν θρέψιν, λόγω τῆς τοπογραφικῆς αὐτῶν διατάξεως, όποτε ή διαμονή δύναται να συμφέρῃ εις πολλοὺς ασθενεῖς, ὧν ή θρέψις διηγεκῶς εἰλατοῦται και οίτινες μετὰ θεράπειαν παραθαλάσσιον εις τοῦς τοιούτους τόπους παχύνονται και τονῦνται άπιστεύτως.

Οσαύτως εις οὐκ ολίγας περιστάσεις ο υπό τῆς θαλάσσης προξενούμενος ζεθισμὸς δύναται να ρυθμιζήται υπό τοῦ εγκληματισμοῦ, εν δέον να θεωρησῶμεν ως σπουδαῖον παράγοντα.

Ενδεῖξεις και αντενδείξεις εις ειδικῶς.—Εἰδικῶς δ' ενδείκνυται και ουνιστάται ή εν παράλιῳ τόπῳ διατριβή και θεράπεια.—κρνομένη μόνον υπό τὴν εποψιν τῶν αποτελεσμάτων τῆς ἐπὶ τῶν οργανικῶν καύσεων και καταλλαγῶν—πρώτον εις τοῦς δαναμικῶς τοῦς έχοντας νωθρὰς και άτελεῖς καύσεις, τοῦς λεμφατικούς, τοῦς χοιραδικούς, εις τινὰς νευρασθενικούς νωθρὰς θρέψεως και πάντας τοῦς οργανισμοῦς, ὧν εἶνε ανάγκη να αἰ-

Ο Σαβέζ διερχόμενος τὰς Ἄλπεις, παρὰ τὴν κλεισώρειαν τοῦ Σεμπλόν.

Η ΥΠΕΡΒΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΛΠΕΩΝ ΔΙ' ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΥ

Κατόπιν ὀδυνηρᾶς πενθημέρου ἀγωνίας ἐπὴλθεν ὁ θάνατος τοῦ Ἰσπανοῦ ἀεροπόρου Σαβέζ, τοῦ ὁποίου τὸ κατόρθωμα τῆς ὑπερβάσεως τῶν Ἄλπεων εἰς ἓν ἀπὸ τὰ δυσκολώτερα σημεῖα τῶν ἐχαρακτηρίσθη ὡς ἥρωϊσμός.

Ἐἴκοσι καὶ ἕξ ἀεροπόροι, οἱ διασημότεροι ἕξ ὄλων τῶν ἐθνῶν, συνεκεντρώθησαν εἰς τὸ Μιλάνον διὰ τὸ μέγα ἀγώνισμα, τὸ ὁποῖον, μετὰ τὴν περιφερικὴν ἀεροδρομίαν δι' ἀεροπλάνων ἐκ Παρισίων πρὸς τὴν βορειανατολικὴν Γαλλίαν, ἀποτελεῖ τὸ ὀρειότερον κατόρθωμα τῆς ἀεροδρομίας.

Ἐξ αὐτῶν ὁ Ἰσπανὸς Σαβέζ ἐπιβὰς τοῦ μονοπλάνου του εἰς τὸ ὄροπέδιον τῆς πόλεως Μπρίγκ, ἐν Ἐλβετίᾳ, τὴν 10ην Σεπτεμβρίου καὶ ἀκριβῶς τὴν 1.30 μ. μ. μετὰ τὴν ἀφθόως πεσοῦσαν χιόνα τὴν προτεραίαν, ἐκίνησε διὰ τὸ Μιλάνον, τὸ ὁποῖον ἀπετέλει τὸ τέρμα τῆς πτήσεώς του, εἰς τὴν πλουσίαν Λομβαρδικὴν πεδιάδα.

Ἡ πόλις Μπρίγκ εὑρίσκεται εἰς ὕψος 750 μέτρων ὑπὲρ τὴν θάλασσαν καὶ τὸ ὄροπέδιον τῆς κεῖται ὀλίγον ἔξω τῆς πόλεως, πρὸς ἀνατολάς. Ὁ Σαβέζ ἀνῆλθεν μετὰ μεγάλην εὐκολίαν καὶ ἀφ' οὗ διέγραψε κύκλον διὰ τὴν δοκιμᾶσιν τὸ μονοπλάνου του, διήλθεν ὑπεράνω τοῦ βουνοῦ, τὸ

ὁποῖον δεσπόζει τῆς Μπρίγκ, ἀποφυγῶν τοιούτοτρόπως τὴν στενωπὴν καὶ λίαν ἐπικίνδυνον φάραγγα τῆς Σαλτίν, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν κλεισώρειαν τοῦ Σεμπλόν.

Ἐκατέρωθεν τῆς κλεισώρειας αὐτῆς ὄρθουντο ὑπερύψηλοι βελονοειδεῖς βράχοι, ἀπαστράπτουτες ἐκ τῆς χιόνος, καὶ πολλάκις τὸ ἀεροπλάνον τοῦ τολμηροῦ ἀεροπόρου ἐκινδύνευσεν νὰ καταστρωθῆ ἑπάνω των, ὠθούμενον ἀπὸ αἰφνιδίας ριπᾶς τοῦ ἀνέμου.

Ὁ Σαβέζ ἵπτατο εἰς ὕψος 700—800 μέτρων ἀπὸ τοῦ ἐδάφους καὶ προχωρῶν μετ' ἀστρηνιαίας ταχύτητος διέσχισε τὴν διόδον τῆς φάραγγος τοῦ Σεμπλόν, ἔχον ἀριστερὰ τὸν ἐκ Μπρίγκ εἰς Ὀσπίς ἀμαξιτὸν δρόμον.

Διήλθεν ὑπεράνω τοῦ Ὀσπίς, καὶ διὰ τὴν συντάμη τὴν πορείαν του ἀπὸ τοῦ Γκαμπνὺ, ἀντὶ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν φάραγγα τοῦ Ντιβέτρο, ἀνῆλθεν ὑπὲρ τὰς κορυφὰς τοῦ Χύμπσχορν καὶ ἐφθασε μετὰ ἀεροδρομίαν 41 λεπτῶν τῆς ὥρας εἰς τὴν Ντόμο ντ' Ὀσολλα τῆς Ἰταλίας, διαγύσας ἀπόστυσιν 2ῶ Ἀγγλικῶν μιλίων κατ' εὐθείαν γραμμὴν ἀπὸ τῆς Μπρίγκ. ἄλλὰ πολὺ

μεγαλειτέραν, κατόπιν τῶν ἐλιγμῶν τῶν φάραγγων, τὰς ὁποίας ἠκολούθησεν.

Εἰς τὴν πόλιν Ντόμο ντ' Ὀσολλα ἠθέλησεν νὰ προσεδαφισθῆ, ἀλλ' ὑπολογίσας κακῶς τὴν ἀπὸ τοῦ ἐδάφους ἀπόστασιν, ἔπεσεν ἀποτόμως καὶ καθέτως σχεδόν, καταπλακωθείς ὑπὸ τοῦ μονοπλάνου του. Ἐκ τῆς πτώσεως ἔθραυσεν τὰς δύο κνήμας, τὴν μίαν ἄνωθι καὶ τὴν ἄλλην κάτω τοῦ γόνατος, καὶ ὑπέστη καὶ κάταγμα τῆς δεξιᾶς ὠμοπλάτης.

Ἐκ τῶν πληγῶν του αὐτῶν ἐπῆλθεν μετὰ πενταήμερον ἀγωνίαν ὁ θάνατος.

Ὁ Σαβέζ ἐγεννήθη ἐν Παρισίοις, ἐκ γονέων Περουβιαιῶν. Εἰς τὴν ἀεροπλοίαν ἐπέδωθη περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ τρέχοντος ἔτους. Εὐθύς δ' εἰς τὰς πρώτας πτήσεις του ἔδειξε θάρρος, νοημοσύνην καὶ ἐπιδεξιότητα ἔκτακτον. Καὶ κατ' ἀρχὰς διηύθυνεν ἐν διπλάνου Φόρμαν. Ἐπειτα ἠγόρασεν ἐν μονοπλάνου Μπλεριῶ καὶ διὰ τὴν δοκιμᾶσιν, ἀνῆλθεν εἰς ὕψος 1250 μέτρων. Χαθεῖς ἐν μέσῳ τῶν νεφῶν Ὀλίγας δὲήμερας πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του διὰ τὴν διάβασιν τῶν Ἄλπεων, ἐπέτυχεν τὸ ρεκόρ τοῦ ὕψους, φθάσας τὰ 2,587 μετρα ἐν Ἰού-λε Μουλινῶ.

Ὁ δυστυχῆς ἀεροπόρος Σαβέζ ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν μόλις εἴκοσι τριῶν ἐτῶν κατορθώσας νὰ

Ὁ Σαβέζ ἐπὶ τοῦ ἀεροπλάνου του.

φέρειν εἰς πέρας ἓν ἐκ τῶν ὀρειότερων καὶ δυσκολωτέρων ἐπιχειρημάτων.

Καὶ ἡ ἀεροδρομικὴ εἰταιρεία τῆς Ἰταλίας, ἐπειδὴ ὁ δυστυχῆς ἀεροπόρος δὲν εἶχεν ἐκπληρώσῃ ὅλους τοὺς ὄρους τοῦ ἀγῶνος, τῷ προσέφερον ἐξαιρετικὸν βραβεῖον ἐκ 50.000 φράγκων διὰ τὸ μέγα τοῦτο κατόρθωμά του.

ΤΑ ΣΥΚΑ ΚΑΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ

Πρὸ τοῦ τελειώσθαι τὰ σύκα, οἱ ὠραῖοι καὶ γλυκύτατοι αὐτοὶ κερπὶ, ἀξίζει νὰ μάθῃ τις τί εἶνε καὶ ποῖα τυγχάνει ἡ ἱστορία των.

Ἡ καταγωγὴ τῶν σύκων εἶνε ἀρχαιοτάτη, ἡ δὲ ἱστορία των ἀληθῶς ἐνδιξος.

Τοὺς πρώτους αὐτῆς καρποὺς ἔδωκεν ἡ συκὴ ἐπὶ τῶν μαγικῶν τοπειῶν τοῦ Πικραδεῖσου, ἐπὶ Ἀδάμ καὶ Εὕκῃ, τὰ δὲ φύλλα τῆς ἐχρησίμευσαν, ὅπως καλύψουν τὴν γυμνότητά των οἱ πρωτόπλαστοι μετὰ τὴν πρώτην ἁμαρτίαν των, ἥτις τόσον βρύνει τοὺς ἀπογόνους των.

Οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Ρωμαῖοι ἔτρεφον πρὸς τὰ σύκα ἐξαιρετικὸν ἔρωτα, περιώνυμα δὲ εἶχον καταστῆ τὰ σύκα τῆς Ἀττικῆς.

Οἱ Λακεδαιμόνιοι ἔλεγον, ὅτι τὴν πρώτην συκὴν ἐρύτευσεν ὁ Βάκχος.

Ἐπὶ τῶν χρόνων ἡμῶν ἡ συκὴ καλλιεργεῖται πανταχοῦ τῆς μεσημερινῆς Εὐρώπης, τὰ καλλίτερά δὲ σύκα παράγει καὶ ἐξάγει ἡ Ἑλλάς, ἡ Ἰταλία, ἡ Ἰσπανία, τὸ Ἀλγέριον, ἡ Τύνις κλπ.

Τὰ σύκα, ὡς ἐκ τῶν ἐν αὐταῖς περιεχομένων σκκχαρωδῶν, ρητινωδῶν καὶ γλιχορωμακτωδῶν οὐσιῶν, εἶνε καρπὸς θρεπτικός, μαλκκτικὸς καὶ ὑπακκτικός, καταλληλότητος δὲ διὰ τοὺς δυσ-

καίλους καὶ τοὺς πάσχοντας τὰ πεπτικὰ καὶ ἀναπνευστικὰ ὄργανα. Ἐν ἐνὶ λόγῳ τὰ γλυκύτατα καὶ ἀρωμακκτικά σύκα εἶνε θρεπτικώτατα καὶ τῶρα καὶ τὸν χειμῶνα.

Ὁ φιλόσοφος Ζήνων ἐθεώρει τὰ σύκα ὡς τροφήν καταλληλοτάτην διὰ τοὺς διανοητικῶς ἀσχολούμενους, καὶ δὴ τοὺς συγγραφεῖς καὶ τοὺς φιλοσοφοῦντας. Τὰ ξηρὰ σύκα κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους ἀπετέλουν τὴν κυριωτέραν τροφήν τῶν ἀθλητῶν. Ἐν γένει δὲ οἱ ἀρχαῖοι Ἀθηναῖοι τόσον ἠγάπων τὰ σύκα, ὥστε καὶ νόμον ἐψήφισαν, δι' οὗ αὐστηρότατα ἀπηγόρευον τὴν ἐξαγωγήν αὐτῶν, κατεδικάζον δὲ παραδειγματικῶς τοὺς ἐξάγοντας τοιαῦτα, ἰκανοποιούντες ἢ ἀμείβοντες τοὺς ὑποδεικνύοντας τοὺς ἐξαγωγεῖς. Ἐννοεῖται δὲ, ὅτι οἱ καταδόται οὗτοι ἐξεμεταλλεύοντο εἶτα καὶ τὰς πρὸς τοὺς ἐγχθρούς των διαφορὰς, μνημόνες δὲ αὐτοῦ, ὅτι δῆθεν ἐξάγουσιν σύκα, ἐπετύγχανον τὴν αὐστηροτάτην τιμωρίαν, ἐξ οὗ καὶ αἱ σημεριναὶ λεγόμενα σκκοφανταί.

Τὰ ὄριμα καὶ καλὰ σύκα εἶνε ὠρελιμώτατα εἰς πάντα στόμαχον, πᾶσαν ἰδιοσυγκρασίαν καὶ πᾶσαν ἡλικίαν, ἀνταξίκα δὲ τῆς φήμης των, τῆς γυσεῶς των καὶ τῆς ἱστορίας των.

Ἄδουτα (Ἰδατα) 7 ὄριμος 1910

Φορεκίδης.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Σάκχαρις επιπλέουσα.

Ίδου καί ἐν περίεργον πείραμα :

Πῶς δύναται νά επιπλέῃ τοῦ ὕδατος ἡ σάκχαρις. Ἀρκεῖ νά μουσχεύσῃτε αὐτήν ἐν τάχει, κρατοῦντες διά τσιμπίδος ἐντός κυπέλλου περιέχοντος σύνθητες κολλοδίον τῶν φωτογράφων (1 ο). Μετά τοῦτο ἐκθέσατε αὐτήν εἰς τὴν ἀέρα ἐπὶ μίαν ἢ δύο ἡμέρας, ἵνα ἐξατμισθῇ ὁ αἰθέρ. Τότε δύνασθε νά τοποθετήσῃτε πάλιν τὰ τεμάχια τῆς οὕτω παρασκευασθείσης σακχάρως ἐντός τῆς σακχαροθήκης πρὸς ἀποφυγὴν ὑποφίξας ἐκ μέρους τῶν παρευρισκομένων

καί προσκαλῆτε τινὰ νά θέσῃ ἐν τοιοῦτον ἢ ὅσα τεμάχια θέλῃ ἐντός τοῦ ὕδατος.

Πρὸς μεγίστην των ἐκπληξιν πάντες θὰ ἴδωσιν, ὅτι θὰ επιπλέωσιν, ἤτοι ἀροῦ κατέλθωσι μέχρι τοῦ πυθμένος, εἴτε θ' ἀνέλθωσι μετ' ὀλίγας στιγμὰς ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας, ὅπου ἐριστικῶς θὰ διακρίνωσι.

Τῆ ἀληθείᾳ ὅμως ἐξετάζοντες τὸ πρᾶγμα, παρατηροῦμεν, ὅτι δὲν εἶναι ἡ σάκχαρις, ἥτις επιπλέει, διότι αὕτη διαλύθη ἐν τῷ ὕδατι, ἀλλ' εἶναι τὸ περικάλυμμα, δηλαδή ὁ βέμβας τοῦ κολλοδίου, ὅστις ἀπκλαμαίει τοῦ περιεχομένου βάρους, διεφύλαξε τὸ σχῆμα καὶ χρῶμα τῆς σακχάρως.

Ἐάν ὅμως ἐγγίσῃτε αὐτήν, θὰ διαλυθῇ.

Φ. Π.

ΩΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Ἡ σάκχαρις ὡς ἀπολυμαντικὸν

Εἰς τὴν Εὐρώπῃ ἐπικρατεῖ ἀπὸ παλαιότερων ἐτι χρόνων ἡ συνήθεια νά καίωσι σάκχαριν, ὅσας θέλουν νά καθαρῶσιν τὴν ἀέρα δωματίου τινός.

Ἡ ἐπιστήμη μέχρι τοῦδε εθεώρει τοῦτο ὡς ἀνωφελῆ πρόληψιν τοῦ λαοῦ, μὴ παραδεχομένη ὡς ἀπολυμαντικὰ ἄλλα πλὴν ἐκείνων, ἅτινα τελευταίως ἀνεκάλυψεν ἡ χημεία.

Ἐν τούτοις δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορά, καθ' ἣν πρᾶγματι διδαχθέντα παρὰ τῆς πείρας εἰς τοὺς λαοὺς καὶ θεωρηθέντα ἐν πρώτοις παρὰ τῆς ἐπιστήμης ὡς πρόληψις, ἀπεκαλύφθησαν ἀργότερον ὡς ἔχοντα πρᾶγματι τὰς ιδιότητες, τὰς ὁποίας ἀποδίδει εἰς αὐτὰ ὁ λαός. Οὕτω καὶ τώρα ἐξακριβοῦται, ὅτι ἡ σάκχαρις καιομένη, ἔχει πρᾶγματι ἀντισηπτικὰς καὶ ἀπολυμαντικὰς ιδιότητας.

Ὁ καθηγητὴς κ. Τρεμπέρ τοῦ Ἰνστιτούτου Παστέρ ἀπέδειξεν, ὅτι ἡ σάκχαρις καιομένη παραγεῖ ὕδρουνιον καὶ ἀσετυλικόν, τὸ ὅποιον εἶναι ἐκ τῶν ἀποτελεσματικωτέρων ἀπολυμαντικῶν ἐκ τῶν ἤδη γνωστῶν εἰς τὴν ἐπιστήμην.

Ἐντός ὑελίνου τινός κώδωνος, χωρητικότητος δώδεκα περίπου λίτρων, ἐκάησαν πέντε τεμάχια σακχάρως. Ὑπὸ τὸν κώδωνα ἐκείνον εἶχον τοποθετηθῆ ἀρκετὰ σωληνάκια, περιέχοντα καλλιέργειας μικροβίων τύπου, φυματιώσεως, γολέρας καὶ ἄλλων ἀσθενειῶν. Μετὰ ἡμίσειαν ὥραν ἐπιδράσεως τῶν ἀτμῶν τῆς σακχάρως πάντα τὰ μικροβία εὐρέθησαν νεκρά.

Ἐάν ἐπίσης καῶσι μερικὰ τεμάχια σακχάρως ὑπὸ δοχεῖον περιέχον κρέας ἐν ἀποσυνθεσῇ ἢ ἐν σήψει, ἢ ἀηδῆς καὶ ἰσχυροτάτη δυσωδία των ἐκλείπει ὡς διὰ μαγεῖας.

Ἐκ τούτων ἐξάγεται ὅτι ἡ σάκχαρις εἶναι ἐκ τῶν πρώτων ἀπολυμαντικῶν, προχειρότατος δὲ λόγῳ τῆς εὐκολίας μεθ' ἧς εὐρίσκεται ἀνά πᾶσαν στιγμὴν καὶ εἰς πᾶσαν οἰκίαν.

ΜΙΑ ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΕΚΑΣΤΟΤΕ

Ὁ Λιγκέως (Λόξιγκας)

Πολλὰκις μᾶς καταλαμβάνει ἐξαπίνης ὁ λιγκέως καὶ ἴδιως ἐν ὄρα φαγητοῦ καὶ δυσκολευόμεθα τί νά πρῶξωμεν πρὸς ἀπαλλαγὴν του καὶ δυσαναχαιτοῦμεν ἐνώπιον ξένων προσώπων ποῦν ἐκ τῶν πολλῶν συντελεστικῶν μέσων νά μεταχειρισθῶμεν ὡς κατ'ἀλλήλον, ἵνα μὴ γινώμεθα καταγέλαστοι.

Προτινοῦμεν ἤδη τὸ ἀκόλυτον μοναδικὸν μέσον, διὰ τὴν ἄμεσον κατάπαυσιν τοῦ ἰσχυροῦ τούτου ἐπεισοδίου. Ὄποτεν καταληθῆτε ὑπὸ τοῦ λιγκέως, στρέφετε τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸ ἀριστερὸν μέρος, ὅταν δύνασθε ἡσυχῶς καὶ ἀταράχως, χωρὶς νά παρατηρηθῆτε καὶ θά περὶ ἄμεσως, χωρὶς νά εἶτε ἐνοχληθῆτε πλέον καὶ χωρὶς νά εἶτε ἀντιληθῆτε οὐδεὶς.

Ὅσας λοιπὸν ἐνοχληθῆτε ὑπ' αὐτοῦ, πρᾶττετε οὕτω καὶ δὲν θὰ μετανοήσῃτε.

Φ. Π.

ΥΠΟ ΤΗΝ ΣΚΙΑΝ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ

Ἡ ἡσυχος φωνὴ του δὲν ἐπρόδιδε καθόλου τὴν ἐσωτερικὴν τρικυμίαν, ἥτις τὸν ἐκυριεῦεν.

— Θὰ κάμῃς ὅ,τι σὲ διατάξω!

— Ὁ ἀνθύπατος ἄς μὲν ἡσυχος!

— Ἄλλως σὲ παραδίδω εἰς τοὺς δανειστάς σου. Δὲν θέλω ἐγὼ νά ἐκθέσω τὸ μεγαλεῖον τῆς Ῥώμης εἰς τὴν καταδίωξιν μιᾶς παιδίσκης. Ἐνῷ σὺ, Τρυφκίνη, λόγῳ τῆς πατρικῆς σου ἐξουσίας, δύνασαι ν' ἀναλάβῃς αὐτὸ τὸ καθῆκον, χωρὶς νά μειωθῇ ἡ ὑπόληψις σου. Μόνον σὺ δύνασαι νά ἐπικαλεσθῆς τὴν ἀρωγὴν τοῦ νόμου, ἐγὼ δὲ, ἐκ καθήκοντος βεβαίως, θὰ σὲ συνδράμω.

— Θὰ σοὶ δρεῖλω χάριτας, ἐνδοξότατε!

— Μὴ μὲ δικόπτῃς!... Ὁ ἀλάβης λοιπὸν εἰς τὴν διχθεσίαν σου, ὄχι βεβαίως τοὺς στρατιώτας τῶν λεγεῶνων μου, διότι ἡ Ῥώμη δὲν ἔχει ποσῶς νά ἀναμιχθῇ εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, ἀλλὰ Σκύθας ἀστυνομικούς. Σὺ Τρυφκίνη, θὰ τοὺς ὀδηγήσῃς καὶ ὅταν φθάσῃς τὴν συνοδείαν, ἢ ὅποια ἀπάγει τὴν Δάμαριν, τὴν σταματᾶτε καὶ ἐν ἀνάγκῃ διὰ τῆς βίας.

— Γάλλιε! δὲν σκέπτεσαι φρόνιμα! Ἡ ἐπιχειρήσις αὐτὴ εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνος.

— Ὁ θὰ εἶνε πολὺ πλέον ἐπικίνδυνος ἢ ἄρνησις, δι' ἐσέ.

— Ἐπειτα ἔχουν τόσον πολὺ προπορευθῆ, ὥστε θὰ μᾶς εἶνε ἀδύνατον νά τοὺς φθάσωμεν.

— Ἀλοῖμόνον σου, Τρυφκίνη! Ὅλιγοὶ ἵππεις ἐπὶ καλῶν ἵππων εἶνε πολὺ ταχύτεροι ἐνὸς ἀτάκτου πλήθους.

Ἡ πρὸς τὴν Ἐλευσίνα ὁδὸς εἶνε πολὺ μακρὰ καὶ πλήρης ναῶν, πρὸ τῶν ὁποίων ἀδύνατον εἶνε νά μὴ σταθῶν ὀλίγα λεπτά. Οἱ Ἀθηναῖοι ἐκ παραδόσεως τὸ συνηθίζουσι.— Πήγχινε λοιπὸν, Τρυφκίνη, καὶ ἂν θέλῃς, ἐξάκωντος θὰ τοὺς προφθάσῃς.

Ὁ Τρυφκίνης εὗρισκε τὴν ἐπιχειρήσιν κοπιώδη. Ἐν τούτοις ἀνεχώρησεν δυσθυμῶς, ἵππεύων ἐπὶ θεσσαλικῷ ἀγροῦ ἵππῳ, μὲ μεγάλην του δὲ ἐκπληξιν ἀντελήθη, ὅτι δὲν ἦτο πολὺ ἀσπυλῆς ἐπὶ τῶν νώτων τοῦ ἵππου του, καίτοι ἀπὸ τῆς πρώϊας μολίς τέσσαρας καύθους οἶνος εἶχε βροφήσει.

Οὕτω λοιπὸν ὁ Τρυφκίνης μετὰ τῆς συνοδείας του ἐξῆλθεν διὰ τῆς πύλης Διπύλου. Ἐνῷ δὲ διήρχοντο πρὸ τοῦ μικροῦ ναοῦ τῆς Δήμητρος, ἠθέλησε νά κατέλθῃ ἐπ' ὀλίγον, κατὰ τὰ κρατοῦντα ἔθιμα, ἀλλ' εἰς Σκύθης κτυπήσας διὰ τοῦ μαστιγίου του τὸν ἵππον τοῦ Τρυφκί-

νους, τὸν ἠνάγκασε νά ἐξακολουθήσῃ τὸν δρόμον του. Ἐπὶ τῆς γεφύρας τοῦ Κηφισσοῦ κατέστη περίφροντις. Τὸ ὑποζύγιόν του εἶχε πρᾶγματι μεγαλειτέραν ὄρεξιν, πρὸ ὅσων ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀποστολῆς, καὶ εἶχε κερδίσει ἀρκετὸν δρόμον, χάρις εἰς τὴν ἐκτακτὸν ταχύτητά του. Οὐδ' ἡ ἀνάμνησις τῶνατόων φαιδρωτήτων καὶ ἀστειότητων, αἵτινες ἐλάμβανον χώραν, ἀκριβῶς εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο, ὅταν καθ' ἕκαστον ἔτος ἐπέστρεφον ἐκ τῆς Ἐλευσίνας αἱ πομπαί, δὲν ἠδύνατο νά τὸν φαιδρῶνῃσι, διότι εἶχε διακρίνει ἤδη μακρὰν ὑποπτα σημεῖα. Ὁ Τρυφκίνης αἴφνης ἔστη καὶ δεικνύων πρὸς τὸν Αἰγάλεω πλῆθος ὑποπτον εἶπε :

— Τί συμβαίνει ἐκεῖ;

Ἄλλ' οἱ Σκύθαι ὠθήσαντες τὸν ἵππον του, ἀπήντησαν :

— Ὅταν τοὺς πλησιάσωμεν, θὰ ἴδωμεν. Καὶ εἰπέδυσεν εἰς τὸ μυστηριώδες ἄλσος.

Οὐδέποτε ἄλλοτε ὁ ἐνδοξὸς ἐκ τῶν πλουσιῶν τάφων οὗτος τόπος ἐφάνη τόσον θλιβερός, ὅσον

— Διψῶ! Ἄς δοκιμάσωμεν τὸ ἐξαιρετικὸν κραοὶ τῆς Χίου.

κητού διευθυνθείς, μόλις εὐρέθη ἀπέναντί του, εἶπεν :

— ὦ! Γάλλιε, χαῖρε καὶ ἀγάλλου! Χάρις εἰς τὸ θάρρος μου, ἐπικνευρέθη ἡ φυγὰς!

(Ἀκολουθεῖ)

Η ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΣ ΤΩΝ ΒΑΤΡΑΧΩΝ ΕΝ Τῆ: ΓΕΩΡΓΙΑ:

Ὁ Βάτραχος (κοινῶς Βόρτακος) εἶναι ὄχι μόνον ἀβλαβέστατον, ἀλλὰ καὶ εὐεργετικώτατον ζῷον. Τρέφεται ἀποκλειστικῶς μὲ ἕντομα, κατὰ τὸ πλεῖστον ἐπιβλαβῆ. Εἰς πολλὰ μέρη οἱ κηπουροὶ ἀγοράζουσιν τοὺς βατράχους καὶ τοὺς

ἀπολύουσιν εἰς τοὺς κήπους των. ἐν οἷς τὰ ζῶα ταῦτα ἀναλαμβάνουσι, δίκην μισθωτῶν, νὰ καταδιώκωσι καὶ ἐξολοθρεύωσι παντοῖα ἕντομα, τὰ ὁποῖα ἄνευ τῆς βοήθειάς των βατράχων, θὰ ἐπρὸς ἐξέλιον σημαντικὰς ζημίας. Πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν εἶνε πᾶντοτε καλὸν νὰ διατηρῶνται δύο τρεῖς βάτραχοι εἰς τὸς ἐκάστου θερμοκηπίου (σέρρας). Οὗτοι τρέφονται ἐκ τῶν ἕντομων, τὰ ὁποῖα εἰσέρχονται πάντοτε, ἐλκόμενα ὑπὸ τῆς ὑψηλῆς ἐν αὐτῷ διατηρουμένης θερμοκρασίας, καθ' ἣν ἐποχὴν γίνεται ἡ τεχνητὴ πολλαπλασίασις τῶν φυτῶν.

Ἐν τούτοις ἀπαιταχοῦ ὁ ἄγνοος τὴν χρησιμότητα τοῦ βατράχου τρέφει πρὸς τὸ ζῶον ταῦτο φυσικὴν ἀπέχθειαν, καὶ ἐνίοτε φέρεται πρὸς αὐτὸ σκληρότατα. Εἶνε ἀληθές, ὅτι ἡ φύσις τὸ ἠδίκησε δόσασα αὐτῷ μομφὴν πᾶν ἄλλο ἢ ἐλκυστικὴν. Μόλις τοῦτο ὡς εἶδομεν, ὁ βάτραχος εἶνε ὁ ἀρίστος τῶν συμμαχῶν τοῦ γεωργοῦ, τοῦ κηπουροῦ καὶ τοῦ δειροκόμου, ἐπομένως δεῖν ν' ἀγαπῶμεν καὶ προστατεύωμεν τὸ ὠφέλιμον τοῦτο ζῶον, τὸ ὁποῖον δὲν πταίει, ἂν ἡ μορφὴ του ἢ τὸ βαδισμὰ του δὲν εἶνε κομψά. Τὸ μόνον πραγματικὸν ἐλάττωμά του εἶναι ὅτι, πρὸς τοῖς ἄλλοις ἕντομοις, τρώγει καὶ μελίσσας, ὁσάκις εἰ-

ρίσκει καὶ δύναται νὰ συλλάβῃ τοιαύτας. Ἄλλ' ἢ ἐντεῦθεν προκύπτουσα ζημίαι εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ ἀνθρώπου (βλέπετε μόνον, ὅταν δὲν προσβάλλονται τὰ συμφέροντά του ἐνθυμῆται τὴν πρὸς τὰ ζῶα ὀφειλομένην ἐπιείκειαν καὶ ἀγάπην ὁ ἀνθρώπος) εἶνε μηδαμινὴ ἀπέναντι τῆς μεγίστης ὠφελείας, ἣν ἔχει ἐκ τῆς διατηρήσεως καὶ πολλαπλασιασέως τοῦ βατράχου.

Ὁ βάτραχος καὶ διὰ τῆς ἀγρίας φωνῆς του συντελεῖ εἰς τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν ἐπιβλαβῶν ἕντομων, ἰδίᾳ τῶν ἵπταμένων, ἅτινα ἀρπάζουσι τὴν τροφήν του.

Ἀγαπᾶτε λοιπὸν καὶ προστατεύετε τοὺς βατράχους εἰσάγετε δὲ καὶ διατηρεῖτε αὐτοὺς εἰς τοὺς κήπους σας ἂν θέλετε νὰ προφυλάσσετε αὐτοὺς ἀπὸ τῶν δυσαρέστων συνεπειῶν τῆς ὑπερπληθύνσεως τῶν ἐπιβλαβῶν ἕντομων.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

— Ἀνθρώπος ἄνευ πίστεως ὁμοιάζει πρὸς δένδρον ἄνευ ριζῶν.

— Ἀνθρώπος ἄνευ χαρακτηρῶς ὁμοιάζει πρὸς ὠρολόγιον ἄνευ ὠροδεικτῶν.

— Λέγουσιν, ὅτι ὅσοι δὲν δύνανται νὰ κλαύσωσι πλεῖον, ὑποφέρουσιν! Ὅσοῖν τότε μικρῦρον διὰ τοὺς μὴ γνωρίζοντας νὰ γελῶσι!

— Καλῶς διευθυνομένη ἐφημερίς ὁμοιάζει πρὸς ἐστιακτόριον μὲ μαγειρικὴν πεφημισμένην! Ἀμφότερα θὰ ἔχωσι καλὴν πελατεῖαν.

— Ὁ βίος εἶναι μίαν ἀπέραντος κίθουσα θεακμάτων, ἐνθ' ἀδιαδοχικῶς παίζονται κωμῶδικοι, δρᾶματα καὶ πικρομίμια. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ θεαταὶ, οἵτινες κατ' ἀρχὰς λαμβάνουσι θέσιν εἰς τὰς ἐδρας, θεωρεῖται καὶ ἐξεδρας καὶ τέλος καταλήγουσιν εἰς τὸ ὑπερῶν. Ὑπάρχουσι δὲ ἄλλοι, οἵτινες ἀρχίζουσιν ἀπὸ τὰς συνήθεις θέσεις καὶ καταλήγουσι βαθμηδὸν εἰς τὰς ἐκλεκτάς! Ἄλλ' ἔτιαν ὅμως ἡ περὶ τὰς πικρομίας, πάντες ἐπικνευρίζονται ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπιπέδου τῆς ἐξέδου.

— Οἱ ψευδεῖς γέλωτες καὶ τὰ ψευδῆ δάκρυα ὁμοιάζουσι πρὸς τὰ ψευδῆ κοσμήματα, τὰ ἀπικτώντα τοὺς ὀφθαλμούς.

καὶ τ' Ἁγίου δρος ἀντικρὺ
ποῦ φέρεται καθ' ἐλπίδα.

Χριστιανοσύνης καὶ γλυκειᾶς
Πατρίδος μεγαλεῖο,
καὶ χύνει φῶς τῆς χαρᾶν ἡ
Πίστης πατρίδος θεῖο!

Αἰλέξες θεοὶ μαρική
σιτὸ βράχο νὰ καθίσῃς
ὁ βράχος; εἶε σιερεὸς
ὅαν βράχος νὰ μοῦ ζήσῃς!

Γ. Α. Πολίτης

ΜΑΡΙΚΑ ΟΔ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Σ ΤΟΥ ΤΣΑΓΕΖΙ ΤΟ ΒΡΑΧΟ

Κύττα τὴν κόρη τὴ γλυκεῖα
τὴ μοσχαναθρεμένη
Σ' τὸ βράχο τὸ ρωμανικὸ
πῶς στέκει καθισμένη!

καὶ τὰ νεράκια γαλανὰ
ἀπλώνονται μπροστὰ τῆς
καὶ καθρεφτίζον με χαρὰ
τὴν τὴν εὐμορφίαν τῆς

Κι' ἂν καθρεφτίζαν τῆς ψυχῆς
τὴ κάλλη καὶ τὴν τὴν
τὴν καλωσύνη τῆς καρδιᾶς
καὶ τὴν μεγάλη γνῶσι

ὦ τότε πειὰ παντοεινὰ
θ' ἀντίκρουζα τὸ κῆμα
γὰ νὰ μοῦ λέγῃ με χαρὰ
τὸ κάθε τῆς τὸ βῆμα.

Ἦθιλα στίχους ταιριαστοὺς
κόρη γλυκεῖά μου νᾶχω
ὦ γὰ νὰ γράψω πειὸ πολλὰ
ς' τοῦ Τσαγεζί τὸ βράχο!

Γιατὶ τὸν ξέρω, τὶ θαρρεῖς;
πολλὰς φορὰς τὸν εἶδα

ΜΙΑ ΜΟΥ ΕΥΧΗ

Ὅταν βρεθῇ κανένας ποιητὴς
κατὰρα γὰ νὰ γράψῃ σ' ἐρωμένη
τῆς λέει νὰ κλῆρῃ μάννα κ' ἀδελφούς
καὶ νὰ τὴ βλέπῃ αἰῶνια λυπημένη.
Νὰ μὴ γνωρίσῃ γέλιο, οὔτε χαρὰ
ὅαν ἄδικη νὰ δέχεται κατὰρα,
νᾶχη τοῦ γάμου αἰῶνια τὸ καῦμό.
τοῦ στεφανιοῦ ἀδιάκοπη λαχτάρα.
Καὶ ἄλλαις πολλαῖς κατὰραις, ἀλλ' ἐγὼ
μία εὐχὴ σοῦ ἔχω φυλαμένη
αἰῶνια ὅσο βρισκοσαι στὴ γῆ
νὰ σὲ θαρῶ στὰ δλόμανρα ντυμένη.
Γιατὶ στὰ μαῦρα ἐκεῖνα ποῦ φορεῖς,
ὅταν ξεπλέκῃς τὰ ξανθὰ μαλλιά σου
γίνεσαι θεὰ ὁποῦ ἠμπορεῖ
τὸ κόσμον νὰ κλονίσῃ μὴ ματιὰ σου.

Τέτοια εὐχὴ σοῦ δίνω, καὶ ἂν σ' ἐσὲ
τὰ μαῦρα δὲν ἀρέσουνε θεά μου
φόρῃτα γὰ μέ, ἂν μ' ἀγαπᾷς
γὰ νὰ περθῆς αἰῶνια τὴ καρδιά μου!

Ζάκυνθος

Ἄγγελος Σαλούτσης

ΣΕ ΔΥΟ ΟΜΟΡΦΙΕΣ

Τῆς εἰσεῖς τριαντάφυλλα, ρόδα κικαρωμένα
ἀπὸ τὴν αὔρα τῆς ἀγῆς, εὐροστεφανομένα
τερπνογλυκοκελάδην, πουλίονα καὶ φλογέρας
βλασταμένη χαρυνγὴ μαγιάτικης ἡμέρας
ὄνειρα αἰθήρια, ἰδανικὰ γλυκόμορφα ἄγγελουδία
καὶ τῆς Ἑδῆς μελέρητα, παρθενικὰ τραγοῦδία
πῶς θὰ ἠμπορεῖ τ' ἄτεγνον καὶ ἀδύνατό μου χεῖρ
νὰ περιγράψῃ ὅτι ἔρχεται ἀπ' τ' οὐρανοῦ τὰ μέρη;
ἀπὸ στὴ μίαν ἐχάρῃς ὁ Ἥλιος τὴ λαμπράδα
καὶ τὸ φεγγάρι τὸ γλυκὸ στὴν ἄλλη τὴν ἀχνίδα
κ' ἡ Ἀφροδίτη ἔχασε, γι' αὐταῖς ταῖς δυό, τὴ χάρι
κ' ὁ ἥλιος ἐσκοτήνισατε, καὶ ἐσβύτη τὸ φεγγάρι;

Ζάκυνθος.

Ἄγγελος Σαλούτσης

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ

Ἀστυφύλαξ συναντῶν δύο ἐπαίτας :
 — Ποῦ κκοικεῖς ; ἐρωτᾷ ὁ ἀστυφύλαξ τὸν πρῶτον ἐπαίτην.
 — Πουθενά, τῷ ἀπκντᾷ ὁ τελευταῖος.
 — Καὶ σὺ ; ἐρωτᾷ ὁ κλητῆρ τὸν σύνοδόν του.
 — Ἀπέναντί του, λέγει ἐκεῖνος.

Μία σπανιότης.
 Ὁ Τραπεζίτης : Νκί, Κυρία μου, εἶμαι μὲν 70 ἐτῶν, ἀλλὰ ἔχω ἓνα ἑκατομύριον περιουσίαν. Νομίζετε, ὅτι εἶμαι πολὺ γέρον διὰ σῆς ;
 Ἡ Νέα Κυρία : Ἐξ ἐναντίας, εἶπθε ἀκόμη πολὺ νέος δι' ἐμένα.

Ἡ συνταγή τοῦ ἱατροῦ.
 — Ἄ, βλέπω, εἶσθε καλλίτερον, λέγει ὁ ἱατρός πρὸς τὸν ἀσθενῆ του, ἠκολουθήσατε βέβαια τὴν συνταγὴν μου.
 — Ὅχι, διότι τότε θὰ εἶχα σπάσει τὸ κεφάλι μου.
 — Τι λέτε ; Δὲν σῆς ἐννοῶ.
 — Ἰδοῦ, ἐπέταξα τὴν συνταγὴν σας ἀπὸ τὸ τρίτο πάτωμα καὶ ἐπομένως, ἐάν τὴν ἠκολούθουν...

— Πόσοι νεκροί ; ἐρωτᾷ ἓνα πρῶτὸ ὁ ἱατρός τὸν ἀρχινοσοκόμον.
 — Ἐνδεκα, ἱατρέ.
 — Μὰ ἐγὼ ἔγραψα συνταγὰς διὰ δώδεκα.
 — Νκί, ἀλλὰ ἓνας δὲν ἤθελε νὰ πάρῃ τὸ φάρμακον.

Εἰς τὸ δημαρχεῖον, ὁ δήμαρχος ἀπορῶν :
 — Ἀλλὰ ὁ μνηστῆρ σας εἶναι ἐντελῶς μεθυσαμένος καὶ θέλω, κυρία, νὰ σας ὑπανδρεύσω μὲ αὐτόν ;
 — Ἀλλὰ καὶ νομίζετε, σεις κ. Δήμαρχε, ὅτι θὰ ἤρχετο ἐδῶ, ἂν ἦτο εἰς τὰ καλά του ;

Ὅρισμός.
 — Τι εἶναι φράκον ;
 — Ἐν φράκον εἶναι ἢ πολὺ στενὸν ἢ πολὺ πλατύ.

Ὁ ζωέμπορος Γκοῦμπελ Μπαίερστάιν τηλεγραφεῖ εἰς τὴν γυναῖκά του :
 — Ἐπειδὴ τὸ τραῖνο τῶν ἐννέα δὲν δέχεται βόδια, θὰ ἔλθω αὐριον τὸ πρῶτ.

Ἀυτή : Νὰ τρελλαίνεται ἀρχὴ γε καὶ τὴν σήμερον κανεὶς ἀπὸ ἐρωτᾷ ;
 Αὐτός : Περίεργος ἐρώτησις. Θὰ ἐγίνοντο ἄλλως τόσον πολλοὶ γάμοι ;

— Διατί προσπαθεῖς νὰ ἐκλεχθῇ ὁ ἄνδρας σου εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ προϋπολογισμοῦ ;
 — Διότι εἰς αὐτὴν γίνονται αἱ περισσότεραι νυκτεριναὶ συνεδριάσεις.

— Τι ἀνοήτως, ὅπου μοῦ ὁμιλεῖς σήμερον, φίλε μου, ὁμοιάσεις ὡς βλαξ.

— Μὰ δὲν γνωρίζεις, ἀγαπητῆ μου, ὅτι πρέπει τις νὰ συμμορφῶται πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ μεθ' οὗ συνομιλεῖ ;

— Κύριε Ἀγησίλας, τί χρῶμα θέλετε νὰ γίνῃ τὸ δωμάτιόν σας ;

— Μὰ μπλέ, φίλε μου, ὅπως καὶ τὸ φόρεμα τῆς Κυρίας.

— Ἀλλὰ τὸ μπλέ, κύριε Ἀγησίλας. . . . δὲν διατηρεῖται πολὺ.

— Ἀδιάφορον, τὸ ἀλλάζομεν μεθαύριον μὲ τὸ νέον φόρεμα τῆς Κυρίας.

Μέθυσός τις ἐθεάθη ποτὲ κοιμώμενος τὴν μεσημέριον ἐν ὄρῃ φρικτῆς ζέστης.

— Πῶς, σὺ κοιμᾷσαι τοιαύτην ὄραν ; τῷ λέγει εἷς φίλος του.

— Καὶ τί θέλεις νὰ κάμω, ἀφοῦ ὁ ἥλιος δὲν μ' ἀφίνει νὰ σηκωθῶ ; Αἰ, φίλε μου, αὐτὸς εἶναι ὁ μεγαλειότερος κρασοπατέρας τοῦ κόσμου, ἀφοῦ μὲ τὴ μυρωδιὰ του μόνον σὲ ζαλίζει καὶ σὲ βάζει κάτω.

Ἐν τινι χοροεσπερίδι ἡ οἰκοδέσποινα παρατηρεῖ μετ' ἐκπλήξεως ἐν τῷ καθρέπτη Κύριόν τινά, θηλακίζοντα σωρὸν ἐκλεκτῶν σιγάρων (πούρων) μετὰ περισσῆς ἀρελείας, ὅτε πλησιάζουσα τοῦτον :

— Τολμάχιστον, Κύριε, τῷ λέγει, προσφέρατε καὶ εἰς τοὺς συνδικαιτημένους τινὰ καὶ ἐκ τούτων, θὰ σας εἶμαι ὑπόχρεως διὰ τὴν ἐκδούλευσιν.

— Ἀγαθὸς τις ἔμπορος εἶχεν ἀνκρτήσην ἐξωθὴ τοῦ καταστήματός του μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ τὴν ἐξῆς δήλωσιν :

«Μὴν πηγαίνετε νὰ σας κλέψουν ἄλλοθι. Ἐλθετε ἐδῶ.»

ΠΙΣΤΙΣ ΚΑΙ ΑΙΣΘΗΜΑ

ΜΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΟΣ

Ἡ ἀξιεπαστος δεσποινὶς Δ. . . ἀγαπᾷ ὑπερβολικὰ τὸν

- Α. ἐνῶ συγχρόνως συμπαθεῖ τὸν
- Β. καὶ θέλγεται εἰς τὴν ὁμιλίαν τοῦ
- Γ. ἡ καρδιά της πονεῖ διὰ τὸν
- Δ. ἐνῶ ἡ ψυχὴ της ὄνειροπολεῖ τὸν
- Ε. στενάζει διὰ τὸν
- Ζ. καὶ προσφέρει ἐν χαρῇ τὸ ὄνομα τοῦ
- Η. δίδει τὸν βραχίονα εἰς τὸν
- Θ. χαριεντίζεται μὲ τὸν
- Ι. καὶ δίδει συνέντευξιν εἰς τὸν
- Κ. ἐνῶ συγχρόνως συνεννοεῖται μυστικὰ μὲ τὸν
- Λ. ἔχει ἀλληλογραφίαν μὲ τὸν
- Μ. καὶ προσφέρει ἄνθη εἰς τὸν
- Ν. ἀποστέλλει ἀσπασμὸν εἰς τὸν
- Ξ. συνοδεύεται εἰς τὸν περίπατον ἀπὸ τὸν νεαρόν
- Ο. ταξειδεύει μὲ τὸν κύριον
- Π. καὶ ἐπιστρέφει μὲ τὸν
- Ρ. κλαίει διὰ τὸν ονηπαθῆ
- Σ. καὶ εἰρωνεύεται τὸν
- Τ. λαμβάνει δῶρα καὶ ἀσπασμοὺς ἀπὸ τὸν
- Υ. καὶ αὐτὴ προσφέρει τοιαῦτα εἰς τὸν γείτονα
- Φ. ἀκολουθεῖ εἰς τὴν πλατεῖαν καὶ τὰ θέατρα τὸν
- Χ. καὶ τέλος γκρεμίζεται μὲ τὸν
- Ψ. καὶ πάει κατὰ διαβόλου μὲ τὸν

Ω !

Π. Π.

ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Μαθηματικὸν παίγνιον.

Ἰδοῦ καὶ ἓν μαθηματικὸν παίγνιον ἐσχάτως ἀνακαλυφθέν, ὅπερ εἶναι τοῦ συρμοῦ τὰ γε νῦν ἔχον καὶ ἀντικείμενον διασκεδάσεως εἰς τὰς συνακτροφάς.

Εἶναι μαθηματικὸν αἰνιγματικῶδες παίγνιον, τοῦ ὁποῖου τὸν μηχανισμόν μόνον οἱ μεγαλοφυεῖς θὰ κατορθώσωσι βεβαίως νὰ ἐξκαταλύσωσι.

Παρακαλοῦνται μερικὰ άτομα (ὁ ἀριθμὸς εἶναι ἀπεριόριστος καὶ τούναντιον, ὅσον περισσότερα, τόσον τὸ καλλίτερον δι' ὑμᾶς) νὰ λαβῇ ἕκαστος ἐν τεμάχιον χάρτου καὶ νὰ γράψῃ ἀπὸ ἓνα ἀριθμὸν μὲ τρία ψηφία, ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ διαφέρωσιν ἀλλήλων ὁ πρῶτος καὶ ὁ τρίτος ἀριθμός.

ὑποθετόν, ὅτι εἰς αὐτῶν ἔγραψεν, ἐν παραδείγματι, 523. Λέγετε τότε εἰς ὅλους νὰ ἀναστρέψωσι τὰ σημειωθέντα ψηφία των. Ὅτω τὸ 523 θὰ γίνῃ 325.

Τοὺς προσκαλεῖτε τότε ν' ἀφαιρέσωσι τὸν μικρότερον ἀριθμὸν τοῦ μεγαλειτέρου. Τοῦ πρώτου λοιπὸν θὰ γίνῃ 523

$$\begin{array}{r} 523 \\ 325 \\ \hline 198 \end{array}$$

Ἡδὴ προτείνετε ν' ἀναστρέψωσι τὸ οὕτως ἀποτελεσθητόμενον ὑπόλοιπον καὶ τὸ γινόμενον νὰ προστεθῇ εἰς τὸ ὑπόλοιπον αὐτό, δηλαδὴ τοῦ πρώτου τὸ 198 θὰ γίνῃ 891 καὶ προσθέτοντες αὐτὰ, ἦτοι 198 σὺν 891

$$\begin{array}{r} \text{Ἰσον } 1,089 \\ \text{Τοῦ δευτέρου ἐπίσης, ἂν εἴναι ὁ ἀριθ. } 706 \\ \text{ἀντιστρέφοντες, θὰ γίνῃ} \\ \quad \text{ἀφαιροῦντες} \\ \quad \text{ἀντιστρέφοντες, θὰ γίνῃ} \\ \hline 1,089 \end{array}$$

Καὶ προσθέτοντες, θὰ γίνῃ 1,089
 Δηλαδὴ πάλιν τὸ αὐτὸ γινόμενον, ὡς καὶ πάντων τῶν ἀτόμων, οἰοσθήσασθε καὶ ἀνεῖναι ὁ ἀριθμὸς, ὃν ἐσημείωσαν. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι πάντοτε ἀσφαλές, ἦτοι, 1,089, ὁποιοῦνδήποτε ἀριθμὸν καὶ ἂν σημειώσῃ τις.

Ἐρῶτον ὄντως παίγνιον διὰ συνακτροφὴν, δηλ. νὰ προεῖπη τις τὸ γινόμενον, πρὶν ἢ σημειωθῇ ὁ ἀριθμὸς.

Φ. Π.

ΔΥΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜ. ΑΣΚΗΣΕΩΝ 9ου τεύχους.

17. Αίλουρος, 'Ασπάλξ, 'Όνος.—18. Δεκτός ἄν μὴ ἀθάνατον ἔλθραν φύλαττε.—19. Μνάμεθ, 'Ασρόπη, 'Ισάωρ, Ρήνεια, 'Αγγίος.—20. 'Εντόστιον (έντός Θ' Ίον)

Λύται. Εὐρ. Ζέπου ἐκ Πειραιῶς 1, Στ. Πετρούκη ἐκ Κων πόλεως 2, Μκρίκα Θηβίου ἐκ Λαρίσης 2, Εὐρ. Μίγξ ἐκ Βιόλου 1, Σπ. Δίγνης ἐξ 'Αθηνῶν 3, Νίνα Μίλτου ἐκ Λαρίσης 3, 'Ανθή Φίλωνος ἐκ Πατρῶν 4, Περ. Μκῦρος ἐκ Σμύρνης 1, Α. Πετραλῆς ἐκ Ζακύνθου 3.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

31. Αἶνιγμα.

"Ὡν γράμμα κι' ἀκρωτήριον
μαζὺ εἰς συνδέσῃς
θὰ ἀνακύψῃ παρευθὺς
παγκόσμιός τις λέξις.

Κῆτι τι τὸν κόσμον διατρέχον
ἀσήμενον καὶ εὐτελές
πολλὰ ἕμωσ παρέχον.

32. Γρίφος.

η R MoN ηN Θ ὁποῖος

33. Γρίφος.

"Ιχ Νχ ἄλλος 'Αν ἐσὺ στῆθι

34. Φύρον μίγδον.

Ριζῆς — Ασκίνο

— Α Π —

ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΦΥΣΕΩΣ,"

'Ε. Σ. Σ ο ο ε ζ. 'Επιστολή σας ἐλήρθη. Φυλλάδιον ἀπεστάληται. 'Εγχαίρομεν. — 'Η 'Η 'Α λ ε ζ ἄ ν δ ρ ε ι α ν. 'Επιστολή ἐλήρθη. 'Εχει καλῶς — Κ. Α. Κ. Α d d i s - A h h a b a 'Επιστολή ἐλήρθη. 'Απηντήσαμεν. — Φ. Μ. Κ ἄ ἴ ρ ο ν. 'Απόδειξιν φίλου ἐστειλάμεν. 'Αναμένομεν νεωτέραν σας. — Γ. Π. Κ ἄ ἴ ρ ο ν Ζητούμενα φύλλα σας ἐστάλησαν. — Θ. Χ Η α β ο u n a. 'Επιστολή ἐλήρθη. 'Ευχαριστοῦμεν καὶ ἐγχαίρομεν ἁμέσως. — Ε. Κ. Β ὀ λ ο ν. Παράγγελίς σας ἐξετέλεσθη καὶ ἐστάλη, ἀναμένομεν νεωτέραν σας — 'Α. Ι. Β. Μ ὀ σ χ α ν. Συνιστάμεν μετὰ περισχομένων ἐλήρθη. 'Ευχαριστοῦμεν. — Δ. Τ. 'Α λ ε ζ ἄ ν δ ρ ε ι α ν. 'Επιστολή καὶ ἐπιταγή ἐλήρθησαν. 'Ευχαριστοῦμεν. Γράφομεν. — Γ. Π. Κ ἄ ἴ ρ ο ν Ζητούμενα φυλλάδιον σας ἀπεστείλαμεν. — 'Ο. Χ. Ι ι α β ο u n a. 'Επιστολή ἐλήρθη καὶ ἐγαλάσασμεν. 'Ολα ἀληθῆ. Σας ἀπαντοῦμεν ἁμέσως. — 'Η Δ 'Ε ν τ α σ θ ε α. Δέν βλέπεται. Φύλλον θὰ σας στέλλεται — Μ. Χ. Τ ὄ ν ι δ α. 'Ελήρθη. Προσεχώρῃ γράφομεν. — Κ. Π. Δ ἰ δ ο. 'Επιστολή ἐλήρθη. 'Απηντήσαμεν. 'Αναμένομεν νεωτέραν. — Γ. Π. Κ ἄ ἴ ρ ο ν. Θὰ σας ἀπαντήσωμεν. Δέν ἔχετε ὅμως δικίον. — Ν. 'Ι Σ. 'Ο δ η σ ὀ ν. 'Επιστολή ἐλήρθη. 'Ευχαριστοῦμεν. Διεύθυνσις ἡλλάγη. — 'Α. 'Α. Ρ ο σ τ ὀ β ἰ ο ν. 'Ελήρθησαν, εὐχαριστοῦμεν πολὺ. — 'Α. Ζ. Κ α ρ δ ἰ τ ζ α ν. 'Επιστολή καὶ χρήματα ἐλήρθησαν. 'Ευχαριστοῦμεν. — Ρ. Γ. Π. Α s s ο n a n. Δελτίον ἐλήρθη. 'Αναμένομεν νεωτέραν σας.

ΦΩΤΟΖΙΓΚΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΚΑΙ ΓΡΑΦΕΙΑ "ΦΥΣΕΩΣ,"

'Εγγράφονται ἐν κῦρῳ συνδρομηταὶ εἰς ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ. 'Ὡσαύτως

'Εισπραττοῦνται ἀποδείξεις καὶ λογαριασμοί.

'Αποστέλλονται ταχ. δέματα εἰς Αἴγυπτον.

Πωλοῦνται διάφορα περιοδικὰ, τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ.

Φωτογράφησις οὐδὲν ποτε ἀντικειμένου.

'Εμφανίσεις καὶ ἐκτυπώσεις φωτογραφικῶν ἐρασιτεχνῶν (amateurs).

Προμηθεύονται διάφορα βιβλία, συγγράμματα καὶ ἀντικείμενα.

Κατασκευάζονται ζιγκογραφίαι (clichés) καὶ προβολεὶς κῦθημερόν.

Γίνονται δεκταὶ καὶ ἀντιπροσωπεύει.

Γραφεῖα : 'Αδελφοὶ Μοῦντεζη

('Ὁδὸς Κορκῆ ἀριθ. 5.)

ΠΑΝΟΡΑΜΑ ΤΟΥ 1910

'Εξεδόθη καλλιτεχνικώτατον μετὰ 280 εἰκόνας ἐπὶ πολυτελοῦς χαρτοῦ ὑπὸ τῆς 'Ημετέρας Διευθύνσεως τὸ Πανοράμα τῶν 'Αθηνῶν, περιέχον ὅλας τὰς τελευταίας εἰκόνας τῶν Βασιλέων καὶ Βασιλικῶν τῆς 'Ελλάδος, 'Υπουργῶν καὶ ἐπισήμων προσώπων, τῶν κυριωτέρων πόλεων καὶ τοπειῶν μας, τῶν γνωστοτέρων ὁμογενῶν μας καὶ τῶν κυριωτέρων προσφάτων γεγονότων κτλ.

Τὸ Πανοράμα τοῦτο εἰς χρυσοδέτον καλλιτεχνικόν τεύχος εἶναι κατάλληλον δι' αἰθούσας, βιβλιοθήκας, συλλόγους, ἀναγνωστήρια καὶ κέντρα. Πωλεῖται δὲ ἀντὶ 12 φρ. ἐλεύθερον ταχ. τελῶν ἐν τοῖς 'Ημετέροις Γραφεῖοις.

ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ ΔΙΑΓΝΩΣΙΣ

Μεγάλην ἐκδοῦλευσιν θέλομεν παρέχει ἐφεξῆς τοῖς ἡμετέροις συνδρομηταῖς διὰ τῆς ἀποκαλύψεως παντὶ βουλομένῳ τῆς προσωπικῆς ιδιότητος του, ἡτοῦ τοῦ χαρακτῆρος του, προσόντων καὶ ἐλαττωμάτων του, πρὸς μελέτην καὶ ὁδηγίαν τῶν πράξεών του ἐν τῷ παρόντι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἐπὶ τῇ βάσει προσφάτου, εἰ δυνατόν, φωτογραφίας, ἀποστελλομένης ἡμῖν μετὰ σπριτωσεως ἀκριβοῦς ὀπισθεν αὐτῆς τοῦ ὀνόματος, ἐπαγγέλματος, ἡλικίας, γάμου καὶ τόπου διαμονῆς.

Πᾶσα ἀποστολὴ φωτογραφίας θέλει συνοδεύεσθαι καὶ ὑπὸ 5 δραχμῶν, δι' ἐξόδα τῆς σχετικῆς ὑπηρεσίας.

'Η Διεύθυνσις

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ καθυστεροῦντες ἐτι συνδρομὰς τῆς «Φύσεως» ὅπως εὐαρεστοῦμενοι, ἀποστείλωσιν ἡμῖν ταύτας συντόμως, καθόσον θέλομεν διακόψει ἐν ἐναντίῳ περιπτώσει τὴν περαιτέρω ἀποστολὴν τῶν τευχῶν. 'Ελπίζομεν, ὅτι οὗτοι ἀναλογιζόμενοι τὸ δικαίον καὶ τὰς δαπάνας ἡμῶν θέλουσι σπεύσει, χωρὶς ν' ἀναμείνωσι καὶ ἰδιαιτέρην εἰδοποίησίν μας.

'Η Διεύθυνσις.